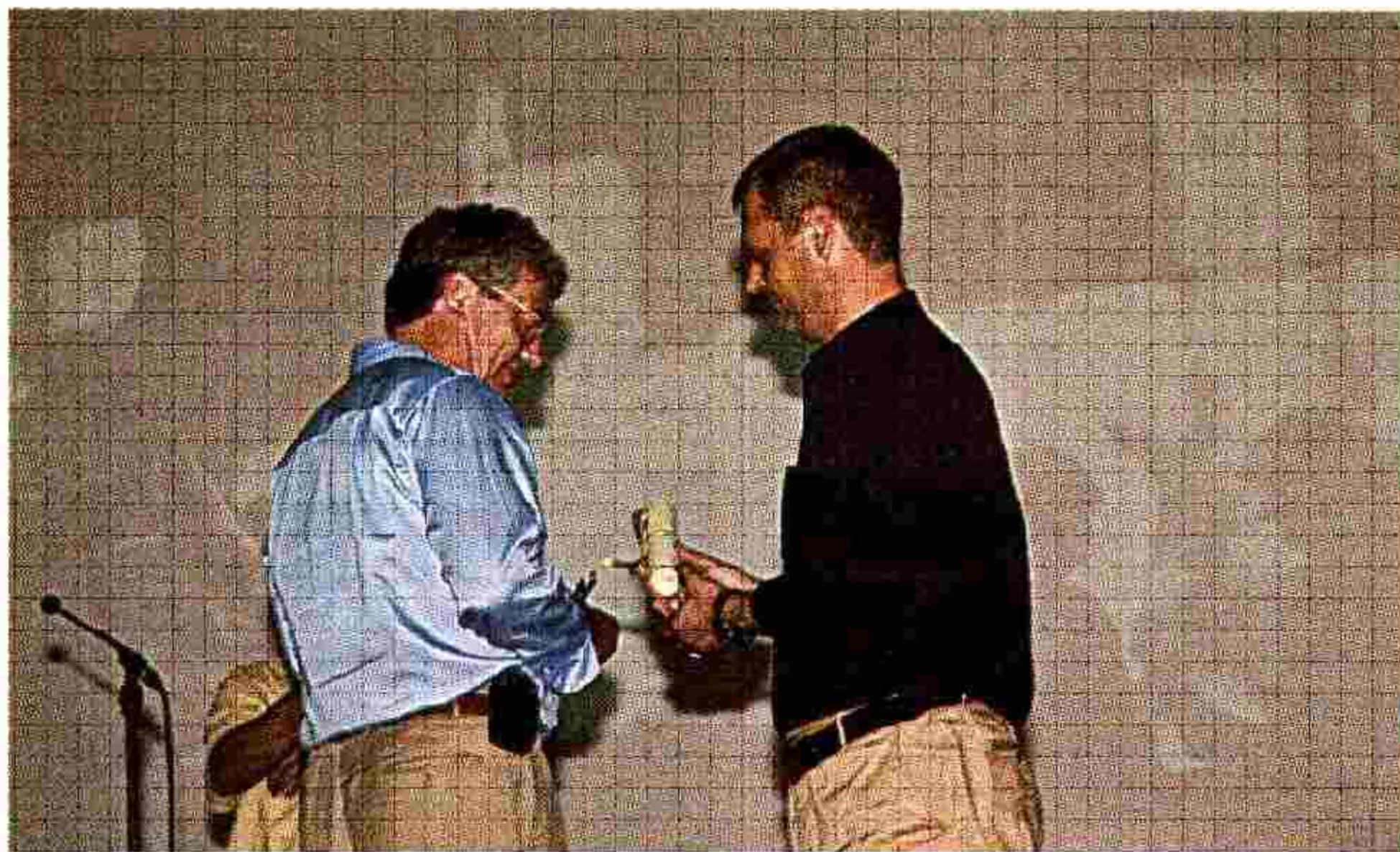

Βραβείο κοινού απέσπασε το ντοκιμαντέρ War Dance

Ποιοι έκλεψαν την παράσταση στο Ecofilms

Στιγμιότυπο από την απονομή των βραβείων του εφεινού Φεστιβάλ Ecofilms

Οι «Ευτυχισμένες μέρες»

Οι «Ευτυχισμένες μέρες» του Σάμιουελ Μπέκετ, το έργο του Εθνικού Θεάτρου Αγγλίας, παρουσιάζεται στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου στις 4 και 5 Ιουλίου. Τη σκηνοθεσία υπογράφει η κορυφαία Βρετανίδα **Ντέμπορα Ουόρνερ**. Ο Μπέκετ έγραψε το έργο το 1960-'61, περιγράφοντας με λεπτότητα, τρυφερότητα και χιούμορ το αίσθημα της μοναξιάς, που αναδύεται μέσα από τις κατακερματισμένες ανθρώπινες σχέσεις και το υπαρξιακό κενό. Η παράσταση ήταν ένα από τα κορυφαία γεγονότα των περυσινών εκδηλώσεων, αλλά δόθηκε μία μοναδική φορά, καθώς οι καταστροφικές πυρκαγιές επέβαλαν τη ματαίωση της τελευταίας φεστιβαλικής βραδιάς.

Ενα συγκλονιστικό ντοκιμαντέρ που σου έκοβε την ανάσα, σε προβλημάτιζε, σε συγκινούσε και συνάμα σε ταξίδευε στον κόσμο της μουσικής έκλεψε την παράσταση στο εφεινικό Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ **Ecofilms** που έγινε στη Ρόδο από 24-29 Ιουνίου. Πρόκειται για το War Dance των Sean Fine/Andrea Nix από τις ΗΠΑ που κέρδισε δικαίως το βραβείο κοινού στην τελετή απονομής βραβείων στις 28 Ιουνίου που έγινε στο κινηματογράφο «Ρόδον». Μια έρευνα για τη φυλή Αιζολί της Βόρειας Ουγκάντα με συναρπαστικές μαρτυρίες παιδιών που έχασαν τους γονείς τους και την οικογένειά τους με τον πιο βάρβαρο τρόπο από τους αντάρτες. Παιδιά που οι εικόνες που έχουν αντικρίσει έχουν στιγματίσει όλη τους τη ζωή και μόνη διέξοδός τους είναι η μουσική. Ένα ταξίδι... σε μια χώρα που μοιάζει μακρινή για όλους εμάς αλλά που βρίσκεται στον ίδιο πλανήτη, γεγονότα που νομίζουμε πως έχουν συμβεί αιώνες πριν κι όμως είναι εικόνες του σήμερα. Εικόνες που ο διευθυντής φωτογραφίας της ταινίας παρουσιάζει στη μεγάλη οθόνη ως Έργα Τέχνης. Τοπία μαγικά που όμως «παντρεύονται» με τις εξιστορήσεις παιδιών που με δάκρυα στα μάτια περιγράφουν το δικό τους σήμερα που δεν μοιάζει με το σήμερα κανενός παιδιού της δικής μας ηπείρου. Παιδιά που καταφέρνουν για λίγο να ξεχάσουν την καθημερινότητά τους και να συμμετάσχουν στο μουσικό φεστιβάλ που διοργανώνεται κάθε χρόνο στην Καμπάλα και να αποδείξουν ότι σε ένα μέρος που κυριαρχεί η βία μπορεί να ριζώσει η δημιουργικότητα και το ταλέντο. Μια ταινία που θα έπρεπε να προβάλλεται στις οθόνες όλου του κόσμου. Για να συνειδητοποιούμε πόσο διαφορετική είναι η δική μας ζωή και να αναρωτηθούμε πως θα μπορούσαμε να προσφέρουμε στον συνάνθρωπο μας... εκεί στη μακρινή για μας Ουγκάντα.

Το βραβείο κοινού πήρε επίσης και η ταινία «Ερατώ» του **Αγγελου Σπάρταλη** με τίτλο «Σύννοψη». Με σύνθημα το φεγγάρι... Μια νύχτα το φεγγάρι βγήκε όπως κάθε νύχτα και φώτισε το χωριό παραμύθι. Η νεαρή και όμορφη Ερατώ η γυναίκα του φούρναρη είχε δώσει παράνομο ραντεβού με τον παραγιό του φούρναρη στην Πλατεία-Παραμύθι. Αφήγηση: **Αλίκη Καφετζάκη**.

Στις ταινίες μικρού μήκους το 2ο βραβείο πήρε το «Mbeubeus» της Simona Risi Italy και το 1ο βραβείο το «Ara Aloo Bazzar Becha».